

NIEROZMYŚL (2) *sb m*

W pisowni łącznej (1), w rozłącznej (1).

N sg nierozmysł (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. rozmysł.

Niemyślenie, niezastanawianie się; incogitantia, inconsiderantia, irrecogitatio Calep (2) : Irrecogitatio, incogitantia, sive inconsiderantia – Nie rozmisł. Calep 541a, 521a; [Nierozmysł/ vpor á okrucieństwo/ ná powinność człowieka męznego nie zależy. [...] gdy miałtá iákie borzemy/ álbo dobywłzy ich [...] bierzemy [...] áby nic z nálezey strony niebyło nierozmyślnie/ vporne á z okrucieństwem iákim. CiceroKosz 42 (Linde)].

Synonimy cf NIEROZMYŚLNOŚĆ.

Cf NIEROZMYŚLENIE, NIEROZMYŚLNOŚĆ, ROZMYŚL

JB